

Zdravje v vrtcu 2021/2022 – Krepim sebe in svojo skupnost, enota Kekec, skupina Sončki

Da si spodbudili razmišljanje otrok o skrbi za naš planet smo izvajali različne aktivnosti vezane na pridobivanje znanja o energiji, in sicer: izvedli smo delavnico Male zetre, kjer so se otroci pogovarjali o pridobivanju el. energije, sončni in vetrni elektrarni, vodili robota, se igrali gibalno igro sonce, veter, voda; ob obisku Hiše eksperimentov so otroci preko pravljice in lastne aktivnosti spoznavali načine pridobivanja el. energije ter izdelali svoje vetrnice, preko pesmice/slikopisa pa spoznavali kako deluje hidroelektrarna in spoznavali besede kot so turbina, generator. Ob koncu smo vse vtise strnili v risbe ter razstavili risbe. V mestu smo si ogledali ter se peljali z električnim vlakom e-urbanom, spoznali naše mesto ter vtise strnili v risbe. Da je skrb za našo skupnost, okolico, naravo, zrak... pomembna, smo otrokom prikazovali tudi skozi eko risanke Kapljica in listek, si ogledali prispevke o podnebnih spremembah ter se pogovarjali, kako onesnažujemo okolje in kako prispevamo k zdravi naravi, narisali smo, kako smo ob dnevu brez avtomobila prišli v vrtec, Poslušali smo pravljice z ekološko vsebino: Pravljica o gozdnem škratu; zgodbe iz računalniške »knjižice« Zdravko LIDL oz Zdravkove dogodivščine, Plastenka Nevenka (Pravljice brez meja), Zaklad poključskih škratov, zgodba: Kdo je tu smetil? ter različne eko zgodbe iz Lahkonočnic. Seveda smo se tudi sami udeležili akcije Čistimo za lepši svet, kjer smo po okolici z rokavicami pobirali smeti in jih posortirali na ekološkem otoku. Ob dnevu vode smo se odpravili k bližnjemu potočku ter spustili našo ladjico iz naravnega materiala.

Ker smo bili zadnji 2 leti prikrajšani za veliko dogodkov, izletov in druženj, smo letos izkoristili vsako možnost, da se udeležimo različnih dogodkov, prireditev, predstav, obiščemo vse kar nam nudi naša skupnost, naše mesto ter se tako še bolj zblížamo. Jasno je, da nas izleti povezujejo, saj jih skupaj tudi načrtujemo, delujemo kot ekipa, pazimo drug na drugega in tako še bolj krepimo povezovalno zavest. Tako smo se letos udeležili daljših sprehodov in pohodov: s starši in starimi starši po Poti spomina in tovarštva, šli peš na druženje s starši do koškega gozdička, se udeležili Množičnega teka Atletske zveze, Miniolimpijade s starši na igrišču, izvedli vajo evakuacije, obiskali gasilce PGD Dravlje, šli na pohod do koseškega bajerja ter do Tivolija, se odzvali povabilu OŠ Dravlje na druženje preko igranja starih iger, ter povabilu sosednje skupine Pastirčki na obisk očka v dvorani Stožice, kjer smo igrali košarko, se preoblačili in obuvali v oblačila košarkarjev, si ogledali fotografije in pokale naših reprezentantov ter njihove garderobe. Odzvali smo se povabilu starša iz skupine Ptički ter obiskali Kemijski inštitut ter sodelovali v različnih kemijskih poskusih in naravnost uživali. Z otroki in vzgojiteljice druge enote smo se dobili v gozdičku na druženju, kjer smo se igrali na igralih, pojedli malico ter prijetno poklepetali ter si izmenjali različne izkušnje. Najbolj smo uživali v različnih predstavah, ki smo jih obiskali na Vodnikovi domačiji, v Minitratru, Kolodvoru, Narodni galeriji: Tristo bratov zmerjavcev, Gal v galeriji, Žabji kralj, Škrat Kuzma, Ves svet je marmelada, Velikani plastične krajine, Kakec in kakčeve dogodivščine, Koyaa in leteči predmeti.

Ker je skupina zelo raznolika, veliko otrok namreč govori doma drug materni jezik, ne slovenski, smo se posvečali tudi krepitvi nacionalne zavesti. Razmišljali smo, kdo smo mi, kaj smo po narodnosti, kje imamo prednike, risali našo slovensko zastavo ter tudi zastave, iz kjer prihajajo otroci. Po spletu smo si ogledovali različne narodnosti, oblačila, gledali njihovo

folkloro, poslušali ljudske pesmi naše in drugih njihovih držav, risali smo sebe in ugotavljali, kako smo si podobni in kako različni. Poslušali smo naše in njihove himne. Ugotovili smo razlike v videzu, jeziku, navadah, praznovanjih, prehranjevalnih navadah, okusu, da smo različni tudi »navznoter«, eni so občutljivi, drugi dobrovoljni, eni radi delijo igrače, drugi jih raje čuvajo zase, eni imajo enega prijatelja, drugi se igrajo z vsemi, eni potrebujejo spanec, drugi ne, imamo različna zanimanja pri igri, a vsi se radi igramo, vsi se radi družimo, vsi moramo jesti, vsi se radi posladkamo, na vse sveti isto sonce. Doma smo posamezniki, a v vrtcu moramo biti ekipa. Zbirali smo sredstva za Ukrajino ter zamaške za Miloša, decembra smo imeli knjižni srečelov in si izmenjali knjige... Obeležili smo tudi dan maternih jezikov ter dan za strpnost in prijateljstvo: poslušali zgodbo Medo in pujsi ter navezali pogovor na to, kaj imamo mi radi ter preživeli več dni po želji otrok, kjer smo načrtovali dejavnosti, igre, ki so jih oni izbrali. V skupini smo se igrali tudi stare slovenske igre, otroci pa so pokazali še kaj se igrajo doma.

Da bi krepili našo oddelčno skupnost, smo veliko pozornost posvetili tudi medsebojnim odnosom. Te smo razvijali preko različnih iger, gibalnih, socialnih, najbolj preko iger sodelovanja in zaupanja. Prvotno smo izvajali igre, ki ne temeljijo na tekmovalnosti, saj smo s to že imeli nekaj težav. Nato smo ugotovili, da pravzaprav neka mera zdrave tekmovalnosti tudi mora biti, saj se otroci vedno radi postavljajo in primerjajo z drugimi, da se vsi morajo navaditi tudi na poraze, sploh v času, ko bodo septembra vstopili v šolo. Igre smo vnašali v tematiko o škratkih ter preko zgodbe o Škratorijadi (škratje igre) izvajali različne igre, nekaj teh je bilo tudi iger v parih: Zavrti me; masaže; vožnja samokolnice - eden drži drugega za noge, medtem ko ta hodi po rokah; zrcalna slika - postavitev drug proti drugemu, eden dela gibe, drugi jih zrcalo ponavlja; vožnja koles – postavitev drug proti drugemu, s stopali simulirajo poganjanje pedal; igrali smo se še igre: Jakec, kje si; Čebelice, poletite, Mačka in miš, Gnilo jajce, Črni mož, Lisica, kaj rada ješ, Klavirčki, Telefončki, Ptički v gnezda, Pajki in žabe, Kipe metat, Psički v utice, Petelinji boj, Kača na soncu, Zajec in korenčki, Dame in gospodje, vlečenje vrvi... Tudi pri ostalih dejavnostih, smo pri načrtovanju imeli v mislih, da otroci sodelujejo, se zavedajo dejstva, da je v slogi moč. Primer: spomladi smo v naravi iskali znanilce pomladi. Otroci so si izbrali soigralca, z njim so bili povezani preko držanja obroča, v rokah je eden izmed njih držal škatlo od jajc, kjer je bil v vsakem prostorčku (10 prostorčkov) sličica »znanilca« pomladi, zraven pa tudi nekaj drugih stvari, ki se jih najde v naravi, npr: vijolična roža, trobentica, triperesna deteljica, regrad, zvonček... Tako so otroci imeli nalogo, da najdejo vse stvari na sličicah v okolici, ob tem pa se držijo, dogovarjajo, se urijo v potrpežljivosti, timsko sodelujejo.

Veliko dejavnosti je potekalo smislu krepitve sebe, torej razvijanja zmožnosti, spretnosti, da smo v svoji skupnosti lahko kompetentni, uspešni, samostojni, samozavestni. Vsakodnevno smo skrbeli za to, da se otroci gibajo na svežem zraku v vseh razmerah, izvajali smo gibalne ure, poligone, gibalne igre, letos smo zelo veliko pozornosti namenili razvijanju predbralnih in predpisalnih spretnosti, opravljanju bralne značke, začetnemu opismenjevanju, razvijanju grafo in finomotorike preko reševanja različnih didaktičnih iger, risanja, barvanja.... igrali smo se jezikovne igre, spoznavali glasove, se naučili nekaj črk, podpisovanja, nekateri celo branja, urili smo samostojno pripovedovanje, nastopanje pred prijatelji, starši, pripravili dramatizacijo. Ne moremo iti mimo učenja večšin samostojnosti: torej samostojnega

oblačenja, zapenjanja, priprave oblačil, pospravljanja, zlaganja, skrbi za svoje stvari, skrbi za higieno – samostojnega brisanja ritk... Veliko vlogo sta odigrala letovanje v Gozd Martuljek ter zimovanje na Pokljuki, kjer so slednje večine otroci res pridobili in se dobro izkazali. Seveda pa je ne gre le za proces učenja samostojnosti, pač pa tudi za pridobivanje zaupanja vase, saj je marsikdo na letovanju prvič prespal izven doma. Ob vsem tem pa so se otroci na letovanju in zimovanju povezali kot skupina in preko različnih dejavnosti tam tudi delovali povezovalno in zaščitniško drug do drugega. V vrtcu so res pridobili ogromno spretnosti, ena od teh sta tudi npr. tudi drsanje in tek na smučeh, ki so jih oz. smo jih učile vzgojiteljice. Ne gre pa poudarjati le fizičnih spretnosti, zelo pomembne so tudi socialne oz. čustvene, otroci se učijo v vrtcu sobivanja, reševanja konfliktov, empatije, strpnosti preko vsakodnevnih dejavnosti, pogovorov, vsakodnevnega branja zgodbic, preko izkušenj in zgleda.